

Chương 536: Louise von Schwartz

(Số từ: 3345)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:37 AM 27/08/2023

—Vài ngày trước.

Louise von Schwartz tìm kiếm Hoàng đế.

Cô muốn phản đối đòn cuối cùng mà anh đã giáng xuống bầu không khí vốn đã căng thẳng giữa giới Hoàng tộc Schwartz đang cãi cọ.

"Bệ hạ, có vẻ như ngài có hứng thú quá mức với công việc của Hoàng gia Schwartz."

"Chuyện xảy ra ở một trong những vị trí trung tâm của liên minh quân, làm sao ta có thể không hứng thú?"

—Hoàng đế Bertus de Gardias.

Có những Hoàng đế xuất sắc trong thời chiến, và những người xuất sắc trong thời bình.

Louise von Schwartz không biết khi nào Hoàng đế Bertus thể hiện khả năng thực sự của mình.

Tuy nhiên, Đế chế, mặc dù không hùng mạnh, vẫn đang thở.

Họ đã thành công trong việc tập hợp các nước chư hầu còn sống sót và tổ chức một liên minh.

"Tôi cho rằng ngài nhận ra rằng nói một cách bất cẩn về những vấn đề nhạy cảm như vậy liên quan đến Hoàng tộc Gardias là một sự sỉ nhục nghiêm trọng đối với Hoàng gia Schwartz."

Đế chế chắc chắn là một cường quốc vượt trội, nhưng Kernstadt không phải là một quốc gia dễ bị coi thường.

Nếu quân đội Kernstadt ly khai khỏi liên minh, liên minh sẽ mất gần một phần ba sức mạnh. Đó là tầm quan trọng đáng kể của quân đội Kernstadt trong liên minh.

Cho dù Đế chế có thể vượt trội đến đâu, thì việc Hoàng đế nói rằng Hoàng tử út của hoàng gia Schwartz là đứa con ngoài giá thú là một sai lầm ngoại giao nghiêm trọng và là một sai lầm của Hoàng đế.

Ngay cả khi nó không được nói ở nơi công cộng nhưng ở nơi riêng tư.

Đáp lại cái nhìn lạnh lùng của Louise von Schwartz, Bertus, như mọi khi, chỉ mỉm cười.

"Tại sao ta không biết rằng tốt hơn là nên ở yên?"

"....."

Vấn đề con ngoài giá thú.

Bỏ qua nó sẽ có lợi cho anh ta.

"Nếu ta ở yên, Heinrich sẽ bị ám sát bởi những người anh trai kém cỏi ghen tị, và ta sẽ có cơ hội quét sạch Hoàng tộc Schwartz, vốn luôn là cái gai đối với phe Đế quốc."

"Có thể có một tiếng ồn quá khó kiểm soát, nhưng không phải có một nguyên nhân lớn hơn bây giờ sao? Chúng ta đang có chiến tranh với số phận của nhân loại đang bị đe dọa. Liên minh có thể lung lay, nhưng nó sẽ không sụp đổ. Bởi vì chúng ta là chiến đấu với một cuộc chiến có lý do."

"Đó là vấn đề đánh đổi mạng sống của Heinrich von Schwartz cho Hoàng gia Schwartz, những người mong muốn sự sụp đổ của Đế chế hơn bất kỳ ai khác. Nếu ta cứ đứng yên, mọi thứ sẽ tự giải quyết, im lặng không phải là lựa chọn tốt hơn sao?"

Trước những lời độc ác trái ngược với vẻ mặt tươi cười của Bertus, biểu hiện của Louise trở nên cứng rắn hơn.

Nếu giữ im lặng, Kernstadt sẽ tự thất thủ, và lợi dụng lúc hỗn loạn, Bertus có thể lấy đại nghĩa làm cái cớ để quét sạch Hoàng tộc Schwartz và nuốt chửng toàn bộ quân đội Kernstadt.

Sẽ có một phản ứng dữ dội từ quân đội Kernstadt, nhưng cuộc chiến này không phải vì lợi ích cá nhân, mà vì một mục đích lớn hơn.

Bertus biết rằng mặc dù liên minh có thể đối mặt với một cuộc hỗn loạn lớn nhưng nó sẽ không sụp đổ.

Kernstadt, nơi có thể trở thành đối thủ cạnh tranh lớn nhất của anh sau chiến tranh, sắp tự sụp đổ. Không có lý do gì để không xem điều đó xảy ra.

"Cái gì... Ngài hiện tại đang nói cái gì?"

"Lý do tại sao ta cố tình gây ra một sai lầm ngoại giao như vậy không phải vì ta có một kế hoạch bí mật... mà bởi vì ta không muốn nhìn thấy một người bạn chết. Chỉ vậy thôi."

Đó là một tình huống có thể đã được bỏ qua.

Tất cả những gì Bertus phải làm là im lặng khi Heinrich đến với anh ta.

Heinrich là một tài sản thiết yếu, nhưng nếu Bertus có thể đánh đổi mạng sống của Heinrich để lấy tương lai của Đế chế, thì lẽ ra anh nên làm điều đó.

Nhưng Bertus đã không làm thế.

Anh không trả lời trực tiếp cho Heinrich nhưng chia sẻ một phần sự thật với anh ấy.

Không phải toàn bộ sự thật, nhưng một mức độ nhất định của nó.

"Ta đã học được cách coi trọng bạn bè của mình và ta biết rằng những điều khủng khiếp sẽ xảy ra nếu ta không làm như vậy."

Louise không thể hiểu ý nghĩa đằng sau nhận xét bí ẩn của Bertus.

Nhưng nếu để yên, Heinrich sẽ bị ám sát.

Khi nghe những lời đó, Louise nghiêng rằng.

"Cô có vẻ khá chắc chắn rằng điều đó sẽ xảy ra. Cô có thực sự nghĩ rằng điều gì đó vô lý sẽ xảy ra không?"

"Hai em trai của cô là những người tồi tệ hơn cô tưởng tượng."

Tin tưởng vào tên của tình anh em.

Không, thậm chí không phải vậy.

Tin tưởng vào chính con người.

Trong tình huống này, đối mặt với trận chiến này, họ sẽ ghen tị với một người em trai ngoài giá thú tài năng hơn và âm mưu ám sát anh ta.

Louise không thể hiểu rằng một sự kiện ngờ ngẩn và lố bịch như vậy sẽ diễn ra.

Ai có quyền hơn ai thì cũng phải chịu trách nhiệm hơn ai. Một niềm tin nhẹ rằng những hành động vô trách nhiệm như vậy sẽ không được thực hiện bởi họ.

Louise von Schwartz nghĩ rằng điều vô lý như vậy không thể xảy ra.

Cô không tin em trai mình lại ngu ngốc như vậy.

Cô không có kỳ vọng cao, nhưng cô nghĩ nó sẽ không tệ đến thế.

Nhưng nó đã xảy ra rồi.

Các em trai khác bắt đầu tranh luận rằng họ nên hành động trước.

Alphonse và German nghiêm túc tin rằng nếu họ không giết Heinrich, họ có thể sẽ chết.

Cho đến bây giờ, đó là vấn đề xác suất, nhưng từ giờ trở đi, nó trở thành vấn đề thời gian.

Và không phải tất cả đều bắt đầu từ những lời do chính Hoàng đế thốt ra sao?

—Con hoang.

Nếu Heinrich không nghe thấy từ đó, tình hình sẽ không diễn ra như thế này.

Nhưng nó thực sự là một sự kiện sẽ không xảy ra?

Louise đã chứng kiến từ xa và cận cảnh những trường hợp Heinrich bị phốt lò và khinh bỉ một cách trắng trợn.

Dù sao nó cũng sẽ xảy ra, ngay cả khi không có sự cố này?

Ở những nơi khuất khỏi tầm nhìn của cô ấy, nơi mà cô ấy sẽ không biết chuyện gì đã xảy ra. Thậm chí không tìm kiếm sự đồng ý của cô ấy.

Có thể thực sự không có nỗ lực giết Heinrich, chỉ được thực hiện bởi hai người họ?

Cô không nghĩ họ lại ngu ngốc hay ngây thơ đến thế.

Mọi người có thể thực sự bị nhầm lẫn?

Louise von Schwartz muốn đắm vào cái mặt đang nhếch mép cười của Hoàng đế, kẻ đã ném một quả bom ẩn dụ một cách liều lĩnh.

Nhưng quả bom đã có mặt chưa?

Cô chỉ không muốn thừa nhận nó là một quả bom.

"Thành thật mà nói, có một chút thất vọng khi Chỉ huy của Kernstadt đã đi đến tận đây"

"...Có phải bây giờ ngài đang nói rằng mình đang thất vọng?"

Louise nheo mắt trước cuộc đối đầu táo bạo.

Hoàng đế có tin rằng quyền lực của mình vẫn như trước đây không?

Tất cả các phe phái của loài người đã bị thu hẹp lại, và Hoàng đế không còn nắm giữ quyền lực và ảnh hưởng như trước nữa.

Có phải anh ta nghĩ rằng mình đang đứng đầu thế giới, giống như những ngày xa xưa sau Chiến Tranh Nhân Ma khi ảnh hưởng của Đế chế đã tăng vọt?

"Bản thân vị Hoàng đế vĩ đại lại nhúng tay vào chuyện gia đình của một quốc gia khác để cứu con trai của chỉ huy, và thay vì một lời cảm ơn, cô lại xuất hiện để gây chiến. Điều đó thật cay đắng, phải không?"

"...!"

"Cô cho rằng ta sẽ không phát hiện?"

—Bertus de Gardias.

Những lời của Bertus khiến Louise rùng mình.

Trong Hoàng tộc Schwartz, chỉ có ba người biết về nó: nhà vua, Hoàng hậu hiện tại và Louise.

Và Hoàng đế đã ở trong đó.

"Người chỉ huy đã hoàn thành việc học tại Học viện Hoàng gia Kernstadt khi cô ấy mới 18 tuổi."

"..."

—Học viện Hoàng gia Kernstadt.

Cô ấy là một đứa trẻ thông minh thậm chí đã tốt nghiệp Học viện Hoàng gia trước thời hạn.

Đó là những gì mọi người tin tưởng.

"Cô ấy đi du lịch nước ngoài trong một năm, được cho là trong một chuyến đi sau khi tốt nghiệp, và sau đó Heinrich von Schwartz được sinh ra... Trùng hợp ngẫu nhiên? Ta nghĩ là không."

Louise bắt gặp ánh mắt của Bertus, đôi mắt mở to kinh ngạc.

"Cô không thực sự tốt nghiệp sớm, phải không? Cô đã bỏ học."

Cái nhìn chăm chăm của Bertus mãnh liệt đến mức Louise cảm thấy như không thể thở được.

"Raphael Muller."

"...!"

"Cần ta nói thêm không?"

Hoàng đế đã đào ra cái tên mà Louise đã chôn chặt trong tim từ lâu.

Không thể nhầm lẫn được đó là tên của người con trai cô đã từng yêu.

Anh đã qua đời từ lâu.

"Hoàng gia Schwartz đưa một đứa con ngoài giá thú vào hàng ngũ... Thật vô nghĩa. Vua Constantine là một người ngay thẳng. Ông ấy sẽ không có một đứa con hoang. Nữ hoàng Solenin, nếu bà ấy biết về một đứa con ngoài giá thú, bà ấy sẽ ngắt đi. Nhưng vì lý do nào đó, Heinrich không bị coi là con hoang mà được chấp nhận... Ta không thể hiểu nổi. Đó không phải là Hoàng tộc Schwartz mà ta biết."

Louise nhìn chăm chăm vào Bertus, khuôn mặt anh ta hiện rõ vẻ khó khăn.

Họ là những người đáng kính, những người sẽ không có con ngoài giá thú. Và nếu có, họ sẽ giải quyết nó chứ không chào đón nó vào Hoàng gia.

Nhưng bằng cách nào đó, Heinrich đã được đưa vào Hoàng gia. Tất nhiên, đây là một kết luận rút ra từ kết quả. Hoàng tử út, bị coi thường vô cớ, dường như là một đứa con ngoài giá thú. Nếu họ ghét anh ta như vậy, tại sao họ không giết anh ta?

Chắc hẳn phải có hoàn cảnh buộc họ phải để anh ta sống. Louise von Schwartz đã đủ lớn nhưng cô ấy chưa bao giờ kết hôn.

Dù chưa lên ngôi, nhưng đối với người kế vị, có người thừa kế là điều tối quan trọng.

Tuy nhiên, cô ấy vẫn độc thân và không có ý định thay đổi điều đó.

Và Học viện Hoàng gia Kernstadt rất giống Temple.

Tất cả các loại người đã được giáo dục của họ ở đó.

Những lời nói của Bertus cực kỳ thiếu tế nhị, cả về mặt chính trị và cá nhân.

Nếu họ muốn khuấy động, họ có rất nhiều đạn dược.

Tuy nhiên, Louise đã bị câm. Điều đó tự nó đã là bằng chứng đáng nguyên rủa.

"Ta có một số giả định trong đầu, nhưng ta sẽ không nói ra. Bất cứ điều gì nữa sẽ chỉ làm khổ Chỉ huy."

"..."

"Đây là sự thật."

Đặt tách trà sang một bên, Bertus dán mắt vào thân hình cứng ngắc của Louise von Schwartz.

"Cô không thể bảo vệ tất cả."

Lựa chọn đã được thực hiện.

Heinrich khiến anh ta nhận ra tình trạng nguy hiểm của mình, gây ra xung đột.

“Cô phải đưa ra quyết định. Tốt hơn là đưa ra lựa chọn ngay bây giờ còn hơn là mất tất cả vì sự thiếu quyết đoán.”

Bertus đã kích hoạt một sự kiện sớm muộn gì cũng xảy ra. Do đó, Louise von Schwartz cần phải quyết định một điều gì đó trước khi mọi thứ sụp đổ, trong khi cô vẫn nghĩ rằng mọi việc có thể sẽ tốt đẹp.

“...Bệ hạ có thực sự chỉ mong Heinrich sống sót không?”

Trước câu hỏi thəm lặng của Louise, Bertus đáp lại bằng một tròng cười khan.

“Nếu ta giữ im lặng, chúng ta sẽ không ở trong tình huống khó chịu này. Tại sao cô nghĩ rằng ta sẽ đưa ra với điều này?”

Anh đã hy vọng bạn mình sẽ không chết.

Mặc dù sự im lặng có thể dẫn đến mất mát, nhưng nó cũng mang lại lợi thế chính trị đáng kể. Tuy nhiên, Bertus đã chọn không giữ im lặng.

Anh ta mạo hiểm chọc tức cơn thịnh nộ của Louise von Schwartz để đưa ra những gợi ý cho Heinrich.

Vì vậy, mục tiêu đằng sau tất cả điều này là gì?

Theo lời của Bertus, Louise không thể hiểu được Hoàng đế có bất kỳ ý định nham hiểm nào.

“Để bảo vệ con trai của mình, cô phải đổi mặt với đồ máu.”
Như thể ngụ ý rằng đã đến lúc ngừng can thiệp vào công việc Hoàng tộc của một quốc gia khác, Bertus im lặng.

'Tại sao...'

'Tại sao lại giết Raphael?'

'Tại sao...'

'Tại sao lại đi xa như vậy?'

Đó là một thời gian dài trước đây.

'Con hãy quên đi.'

'Chúng ta không thể để dòng máu nhiễm độc của thường dân lây nhiễm cho dòng dõi Hoàng tộc.'

'Bọn ta đã nói với con rằng hãy hiểu tâm lý của họ bằng cách hòa nhập và học hỏi với những người bình thường, chứ không phải trao trái tim của mình cho họ.'

'Với trí thông minh và tài năng của mình, con không thể nhận ra điều đó sao?'

'Sự trừng phạt chỉ là điều tự nhiên đối với một sinh vật dám thêm muốn những gì nó không bao giờ có thể sở hữu.'

'Con có nghĩ rằng một mối tình lãng mạn nhỏ nhất có thể cản trở con trở thành Nữ hoàng của Kernstadt và làm rạng rỡ hơn Đế chế Gardias không?'

'Con thật ngây thơ, con gái của ta.'

'Vâng, con người sai lầm. Không ai hoàn hảo cả, vì vậy con cũng phạm sai lầm.'

'Vì vậy, hãy vượt qua sai lầm này.'

'Hãy quên tất cả đi, xóa nó đi và bắt đầu lại từ đầu.'

Trước những lời nói nhấn tâm của cha mình, Constantine von Schwartz, Louise không nói nên lời.

Đó là một tình yêu trẻ.

Nó có thể chưa trưởng thành, nhưng dù sao đó cũng là tình yêu.

Một tình yêu ngây thơ đơm hoa kết trái ngây thơ, và một cái giá quá đắt đã được đòi hỏi.

Đó là cảm xúc chân thật đầu tiên cô trải qua sau khi thoát khỏi thế giới ngọt ngào, nơi mọi thứ đều áp đặt lên cô.

Trong một thế giới thực nơi cô luôn bị ép buộc phải đề cao phẩm giá, sự giả tạo, danh dự và hình ảnh, lần đầu tiên cô đã tìm thấy thứ mà mình thực sự mong muốn.

Và nó đã bị cướp lấy.

Bị nghiền nát không thương tiếc.

'Tôi sẽ không chịu đựng được.'

Đó là một món hời.

'Làm ơn, đừng lấy thêm bất cứ thứ gì từ tôi nữa.'

'Cái gì?'

'Nếu cha cố lấy nhiều hơn, cha sẽ mất tôi.'

Đây là sự sống hay cái chết.

Cô ấy không thể lấy lại những gì đã mất, nhưng cô ấy không chịu mất thêm nữa.

Đó là lý do tại sao cô ấy mạo hiểm mọi thứ, thậm chí cả mạng sống của mình, để cảnh báo cha mẹ mình.

'Đừng hòng bắt con tôi.'

Nhà vua và Hoàng hậu không thể bỏ qua âm mưu tài tình nhất trong lịch sử của Vương quốc Schwartz.

Đứa con của cô, được chính cha cô nuôi nấng, đã khéo léo cải trang thành một đứa con hoang và theo dết nên dòng dõi Hoàng gia.

Những người biết sự thật rất ít và xa. Ngay cả đứa trẻ được sinh ra từ âm mưu này cũng không khôn ngoan hơn. Cốt truyện là một mê cung vạn vọ của dối trá, lừa lọc và nửa sự thật.

"..."

"Chị... chị..."

Louise von Schwartz, vừa mới tự tay giết chết những người em trai cuối cùng còn lại của mình, đã bắt gặp ánh mắt kinh hãi của con trai mình.

*Cạch!

Cô tra kiếm vào vỏ.

"Chúng ta về nhà thôi."

"Chị... Chị... Chị... Chị đang nói cái gì vậy? Các anh trai của em... Họ là..."

"Ta nói, chúng ta về nhà."

Các em trai của cô, không hỏi ý kiến của cô, đã cố gắng giết Heinrich hết lần này đến lần khác.

Nếu Louise không cảnh giác, cô ấy có thể đã mất con trai mình trong khi cô ấy không phải là người khôn ngoan hơn. Nếu Hoàng đế nghĩ khác, anh ấy có thể đã sử dụng sự cố này để tiêu diệt Vương quốc Schwartz, kéo theo cả bản thân và các em trai của cô ấy vào quá trình này.

Trong khi cô không biết điều gì đã khiến anh thay lòng đổi dạ, thì quả thật Hoàng đế đã thay lòng đổi dạ.

Thay vì đánh bại Vương quốc Schwartz, anh ta cảnh báo Louise phải hành động nhanh chóng nếu không cô ấy có thể đã quá muộn.

Hoàng đế nói với cô rằng để bảo vệ một cái gì đó, cô phải sẵn sàng nhìn thấy máu.

Và Louise đã nhìn thấy máu.

Cô đã có thể bảo vệ huyết thống của mình bằng cách đổ máu của người thân.

Loạng choạng, Louise đi về phía con ngựa của mình.

Những đầu ngón tay đẫm máu của cô ấy run rẩy dữ dội như thể cô ấy đang bị hạ thân nhiệt.

Bỏ lại những con ngựa mà Alphonse và German đã cưỡi, Louise lên ngựa. Heinrich, hoàn toàn mất bình tĩnh, đã làm theo lệnh của Louise và làm điều tương tự.

Cô đã giết chính em trai của mình.

Làm thế nào cô ấy phải giải thích điều này?

Louise không biết.

Cô thậm chí không biết phải nói gì với đứa con trai, người đã bị sốc khi phát hiện ra chị gái của mình thực sự là mẹ của mình.

Cô phải đưa ra lựa chọn, và cô đã làm như vậy.

Đó là tất cả những gì đã có để nó diễn ra.

-Hee hee hee!

Họ phóng đi, bỏ lại nhà kho bỏ hoang phía sau. Bóng dáng của họ biến mất vào khoảng không.

Sự ra đi của họ để lại dấu vết của sự bối rối và không chắc chắn.

Khi bóng dáng của họ mờ dần khỏi nhà kho, hai dạng cái bóng xuất hiện từ khoảng không.

"..."

"..."

Reinhardt và Harriet, những người đã nghe một câu chuyện khó hiểu, đứng sững tại chỗ.

"Cái gì... Chuyện gì vừa xảy ra vậy?"

"Em... Em không biết."

Trước câu nói sững sốt của Reinhardt, Harriet chỉ có thể gật đầu đồng ý.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading